

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
«ΑΘΗΝΑ» - ΣΙΚΑΓΟ Η.Π.Α.
Σχολικόν Έτος: 2003 - 2004

Ήταν την παραμονή των Χριστουγέννων σε μια πόλη που την λέγανε Χούβιλλε. Όλοι ήταν χαρούμενοι για την μεγαλύτερη μέρα κάθε χρόνο.

Αλλά ήταν ένα πράσινο τέρας που δεν του άρεσαν τα Χριστούγεννα. Η καρδιά του ήταν πολύ μικρή και κρύα. Αυτή τη νύχτα βρήκε μια ιδέα. Να φτιάξει ρούχα σαν ο Άγιος Βασίλης και να βάλει μαξιλάρια να φαίνεται ότι είναι χοντρός. Θα πάρει το δέντρο και την γαλοπούλλα για αύριο και όλα τα δώρα. Πήγε να τα φτιάξει. Όταν τέλειωσε θυμήθηκε να πάρει μια σακούλα και έγκληρο και το σκύλο του να είναι τάρανδος. Έβαλε δύο κέρατα του ελαφιού απάνω στο κεφάλι του σκύλου του. «Έλα τώρα να πάμε» είπε στο σκύλο του. Πήγε σε κάθε σπίτι και πήρε τα δώρα, τα δέντρα και το φαγητό για αύριο. Σε ένα σπίτι ένα κορίτσι που την λέγανε Σίντι Λου άκουσε ένα θόρυβο και πήγε να δει τι έγινε.

Ήταν ο Γκρίντζ με όλα τα δώρα και δέντρα μέσα στη σακούλα του. Και είπε το κοριτσάκι «γιατί παίρνεις τα δώρα μας, το δέντρο μας και το φαγητό μας;;;» Και απάντησε «μα το φαγητό σας και το δέντρο σας είναι χαλασμένο και σκέφτηκα ότι θέλετε καλύτερα δώρα έτσι θα τα πάρω στο Βόρειο Πόλο να τα φτιάξω και θα τα έχεις το πρωί. Τώρα να πάς για ύπνο, εν τάξυ;;;» «Ναι» του αποκρίθηκε. Έτσι πήγε στο σπίτι του και ήρθε το πρωί.

Οι άνθρωποι δεν ήξεραν που ήταν όλα τα πράγματα. Αλλά ήταν ακόμα χαρούμενοι όλοι και τραγούδησαν και γέλασαν.

«Μα τί γίνεται εδώ; Τους πήρα όλα τα δώρα και τα δέντρα και το φαγητό. Τώρα ξέρω τι σημαίνει τα Χριστούγεννα. Είναι όταν είσαι μαζί με την οικογένειά σου και όλοι είναι μαζί για τα Χριστούγεννα.» Με αυτά η καρδιά του μεγάλωσε και έγινε πιο ζεστή και τα έδωσε όλα τα πράγματα πίσω και τραγούδησε με όλους εκεί κάτω.

Αναστάσιος Βασίλης Χριστάκος, Σάββατο 17 Ιανουαρίου 2004
Ελληνικό Σχολείο «Αθηνά» Σικάγο Η.Π.Α.